

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2025, č. j. 54 A 89/2024 - 11,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení, kterým Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) jeho žalobu, neboť její podání posoudil jako zjevné zneužití práva.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Nejvyšší správní soud obě jeho žádosti zamítl a usnesením ze dne 4. 4. 2025, č. j. 3 As 36/2025 - 11, vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení. Současně stěžovatele vyzval k předložení plné moci pro advokáta, anebo k prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení. Současně stěžovatele poučil o následcích nezaplacení poplatku ve stanovené lhůtě, resp. neodstranění vady spočívající v nedostatku právního zastoupení ve stanovené lhůtě.

[3] S podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě,

kteřou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[4] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[5] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

[6] Z údajů na doručence je zřejmé, že shora označené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno v úterý dne 8. 4. 2025. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet ve středu dne 9. 4. 2025 a její poslední den připadl na středu 23. 4. 2025. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil.

[7] Jelikož stěžovatel ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[8] Nejvyšší správní soud dodává, že nepřehlédl poukaz stěžovatele na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích (uplatněný v podání ze dne 9. 4. 2025 doručeném téhož dne krajskému soudu, který jej předal zdejšímu soudu dne 14. 4. 2025). K němu soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 22. 3. 2024, č. j. 8 As 32/2024-18, ze dne 21. 3. 2024, č. j. 10 As 33/2024-20, či ze dne 20. 3. 2024, č. j. 2 As 42/2024-14), podle níž žádosti o nezastavení řízení podle označeného ustanovení nelze vyhovět, netvrdí-li účastník okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, a nedoloží-li, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Označené ustanovení nemíří na situace, ve kterých poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již bylo pravomocně rozhodnuto tak, že se mu osvobození nepřiznává (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 32 Cdo 76/2015, či ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017). Nutnost vyhovění žádosti nevyvolávají ani obecná tvrzení o údajné politické objednávce (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2024, č. j. 2 As 42/2024-14, bod 4). Výše uvedené je plně aplikovatelné i na danou věc. Podmínky pro postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích proto v dané věci nebyly splněny.

[9] Nejvyšší správní soud nepředkládal ani námitku systémové podjatosti vůči zdejšímu soudu, zejména vůči jeho třetímu senátu, kterou stěžovatel uplatnil rovněž v daném podání. Stěžovatel byl poučen o složení rozhodujícího senátu, o právu vznést námitku podjatosti a o lhůtě pro uplatnění námítky přípisem ze dne 21. 3. 2025, který mu byl doručen dne 24. 3. 2025 vložení do domovní schránky. Lhůta jednoho týdne tak uplynula dne 31. 3. 2025. Námitka byla uplatněná u krajského soudu až dne 9. 4. 2025, je tedy opožděná, a proto se k ní nepřihlíží (§ 8 odst. 5 věta druhá a třetí s. ř. s.). Námitka je nadto zjevně nedůvodná, neboť se opírá výlučně o to, jak sedmý (nikoliv třetí) senát Nejvyššího správního

pokračování

soudu rozhodl o jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce ve věci sp. zn. 7 As 40/2024. Lze dodat, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (srov. § 8 odst. 1 s. ř. s. a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2019, č. j. Nao 166/2019-28, ze dne 19. 11. 2019, č. j. Nao 206/2019-56, ze dne 28. 11. 2019, č. j. Nao 201/2019-39, ze dne 30. 1. 2020, č. j. Nao 235/2019-41 atp.). Pravdivým není ani tvrzení stěžovatele, že mu ve věci sp. zn. 7 As 40/2027 nebylo doručeno rozhodnutí o zastavení řízení. Usnesení o zastavení řízení ze dne 11. 7. 2024, č. j. 7 As 40/2024 - 17, stěžovateli bylo doručeno a nabylo právní moci dne 19. 7. 2024. Následnou Ústavní stížnost ostatně Ústavní soud odmítl usnesením ze dne 15. 1. 2025, sp. zn. I. ÚS 73/25.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením ze dne 4. 4. 2025, č. j. 3 As 36/2025 - 11, rovněž vyzván, nepostupoval zdejší soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[11] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2025

Mgr. Lenka Krupičková
předsedkyně senátu